

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 69.

V Ljubljani, v soboto 24. marca 1888.

Letnik XVI.

Vabilo na naročbo.

S 1. aprilom pričnemo drugo četrtletje 16. letnika in nadajemo se, da nam tudi v prihodnje ostanejo zvesti naši prijatelji in se nam pridružijo še novi podporniki v duševnem in gmotnem oziru, da nam bode mogoče vedno uspešneje izvrševati nalogo po načelih, v katerih je pravi blagor vernega naroda slovenskega.

„SLOVENEK“

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri upravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemam:

Za celo leto predplačan 12 gl.

„ pol leta 6 „

„ četrt leta 3 „

„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobiva šele z dnem naročbe.

Vredništvo in upravništvo „Slovenca“.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 23. marca.

Včerajšnja seja državnega zbora je bila tako malo pomenljiva, da ni bilo iz nje kaj poročati. Samo pri volitvi poslanca Heinricha je sprožil Plener nekoliko razgovora, ki pa ni imel nobenega vspeha in je bila volitev potrjena. Razun tega je bil rešen zakon, ki zaukazuje, da se morajo vse puške poskušati, predno pridejo v prodajo. Za take poskušnje so odločeni štirje kraji namreč Dunaj, Praga, Weipert in Borovlje. Koroški poslanec Ghon je pri tej priliki vladi v varstvo priporočal puškarstvo v Borovljah in povdarjal, da bi od poskušanj ne bilo treba plačevati previsokih taks.

Dalje je bila potrjena prodaja dveh deželno-brambovskih hiš in nakup poslopja za češko državno obrtno šolo v Brnu. Brez ugovora je bil sprejet zakon o carini od sodov za petrolej in potrjena volitev poljskega poslanca Struskieviča.

Današnja seja je bila napovedana za deseto uro, pa se je pričela še le ob polu enajstih z volitvijo grofa Loša kot namestnika enega člana državno-dolžne kontrolne komisije namesto poslanca Smarževskega, ki je 16. t. m. nagloma umrl.

Neuner je potem utemeljeval svoj predlog o podpori stradajočega okraja Klausena na Tirolskem, ki je bil izročen budgetnemu odseku. Brez ugovora ste bili potrjeni kupčijski pogodbi s Španjsko in Zanzibarom, in volitve poslancev Khuenburga, Blažeka in Lažanskega.

Nekoliko razgovora je bilo pri letnem poročilu državno-dolžne kontrolne komisije. Baron Doblhof je ponavljal očitane, ki je pred dvema letoma po liberalnih listih delalo veliko hrupa, da je namreč kontrolna komisija preklicala neki sklep iz političnih ozirov. Poslanec Fuchs je iz zapisnikov kontrolne komisije dokazoval, da to ni res, da je marveč uradnik, ki je sostavljajal poročilo, samovoljno nekaj sprejel, česar komisija ni bila sklenila. Pa tudi zapisniki niso nič pomagali, in Plener, Neuwirth, Sturm in Herbst so trdili svojo, češ, vi ste bili nekaj sklenili in pozneje ste to zopet preklicali. S takimi ljudmi je vsak razgovor nemogoč, zato tudi vse nasprotno dokazovanje ni nič pomagalo. Levičarji so bili tedaj iz kontrolne komisije izstopili, v katero so bili vsled tega poklicani novo izvoljeni člani Klun, Berchtold, Hauswirth in Huyn, in sedaj ne vedó, kako bi zopet nekaj svojih privržencev spravili v komisijo. To je edini vzrok vsega kričanja.

Razun že omenjenih reči stoji na dnevnem redu še 7 točk, med drugim prememba volilnega reda za veliko posestvo na Tirolskem, ki bode gotovo tudi povzročila kaj ugovora med levičarji. Po današnji seji gre državni zbor na počitnice; prva seja po Veliki noči bo v torek po beli nedelji, t. j. 10. aprila.

Pogled v Francijo.

Poseben znak tretje francoske republike je ta, da se zbornica igra z ministri in siloma strmoglavi tudi neodgovornega predsednika republike. Ko so dné 5. oktobra 1885 pri volitvah republikanci spoznali svojo slabost, niso mogli prikriti strahu, da je republika v nevarnosti. Razveselili so se, ko jim je Grévy obljubil, da bo zopet prevzel predsedništvo. Proslavljali so ga kot požrtovalnega republikanca, rodoljuba in odrešenika republike; niso ga mogli prehvaliti. Saj pa so bili tudi v veliki zadregi. Brez Grévya bi se republikanci ne mogli hitro zjediniti. In dve leti pozneje so ga tako rekoč zapodili kot najnevednejšega predsednika, akoravno so jim bile že prej znane vse temne strani njegovega značaja. Listi so vsak dan pisali o njegovi pohlepnosti in malomarnosti za vse, kar navdušuje pravega Francoza. Znane so bile političnim krogom umazane kupčije njegovega zeta Wilsona. In vendar je bil Grévy zopet voljen, in sedel bi bil na predsedniškem stolu, ko ne bi bil slučaj Limousin-Caffarel razburil javnega mnenja. Narod je zgubil zaupanje v vlado, v sedanji sistem, in zato ni čudno, da se javljajo vedno glasnejši glasovi za diktaturo.

Zbornica, razcepljena v stranke in strančice, pokazala je svojo onemoglost, in ni ga moza, ki bi mogel zavarovati državi notranji razvoj in povzdigniti njeno veljavo pri vnanjih državah.

General Boulanger je v Parizu dneva junak. V kratkem časi pokazal se je dvakrat na odru francoskega političnega življenja. Pri zadnjih volitvah je dobil nad 50.000 glasov. Njegovo kandidaturo je podpiral v šestih volilnih okrajih neki Thiebaut, ki ne pripada nobeni stranki, in o kojem ne vedó drugzega, kakor da je nekoč rekel: po božji previdnosti rasto v hostah drevesa, iz kojih se bodo napravila nova držala za metlo leta 1851. Ta kandidatura Boulangerjeva je stala do pol milijona frankov, in gospóda, ki ima v zbornici mnogo posla za metlo, mora sklepati, da nasprotniki sedanjega stanja niso le poulična druhal, marveč jih je treba iskati tudi

LISTEK.

Sviftijada.

(Dvajseti spev.)

Bliža se čas, ko se razvzpljuje uganjka letošnje dolge zime. Pomlad trka na duri. Rodil se je Avstriji v neprijetni zimi knez svetlo-kamenitega imena, ki je razsvetlil in razveselil mnogo src med Slovenci, a nekaj jih je tudi okamenil.

Slovenci imamo že po svojem rojstvu prisojeno osodo, ki nam ne dovoli niti trenutka veselja brez pelina in zaprek. Vsem našim političnim vspehom pridejana je kaka priklada, ki ni povšeči vsem, ali vsaj nekaterim ne ugaja.

Prej smo prebavljali kot nepotrebno domačo priklado domače Pseudo-nemce, zdaj pa postal je oni knez nekaterim strašilo! Kedaj se nam podari za naš dolgoletni boj vsem Slovincem všečno darilo? Vlada ima v istini pravi križ z nami. Minister Konrad se je vedno prijazno smehljaj našim zahtevam, in sovražili smo ga zaradi „samega“ njegovega smehljanja. Ekscelesca Gautsch hvali javno naše talente za učenje jezikov, zlasti nemščine, in

mi sicer „neomikani“ in zaničevani mu plačujemo s protesti njegovo častno priznanje. In najnovejši naš zaveznik Liechtenstein okrepčati nam hoče našo omahljivo vero v devetnajsti odstavek osnovnih postav — a nekateri ne verujejo v njegovo pomoč.

V istini naš odrešenik imeti bi moral več bárev kakor mavrica, da bi kateri ne našli madeža v njegovem obližji.

Naši državni poslanci poprašujejo že mnogo let vladni orakel, kedaj bode konec našim zahtevam. Sviftijanec misli, da ni kriv orakel v stolni Delfiji, ako ne dobó naši zastopniki ugodnega ali nikakega odgovora; kajti mi Slovenci še nismo uganili svoje osodepolne uganjke, katero nam je stavil že kralj Samo. „V nesreči rojen, v prepiru vzgojen, v tožbah spojen, v slogi nemogoč.“ Kdo je to?

Čuda ni, da leži še vedno grozovita „Sfinks“ na sreči naše domovine. Osodo nesrečnega kralja Edipa ali pa vsaj Dežmanovo prisluzil bi si brez dvoma oni, ki bi razvzpljal javno in s povzdignim glasom uganjko vsega našega dela in nehanja.

In vendar, raduje se danes Sviftijanec. Ledina se taja. Marsikatera dolgo pričakovana nada in up se likviduje.

Ljubljanski magistrat povišuje in likviduje

svojim blagajničnim uradnikom po dolgem interkalarji plače, in ljubljanska hranilnica izbrisuje zaostali dolg našim nemškim kmetom — slovenski bi si tega ne pustili — ki so plesali na „bauernballu“ na njen up in na njeno hvalevredno usmiljenost.

Morda likvidujemo tudi mi Slovenci po dolgem molku svojo nevero za vero narodnih učilnic, akoravno je dovoljeni „budget“ narodne sloge prekoračen že davnej in se smatra in računa daljno prekoračenje narodnega „kredita“ le na rovaš nedovoljenih, a priljubljenih ekstraordinarnih razhodkov v naši modri politiki.

Sviftijanec.

Fran Levstik.

Diligite veritatem, filiam Dei.
Ljubite resnico, hčer nebesko.

„De mortuis nil nisi bene“, pravi stari pregovor. A vendar se mi ne zdí pravo, ako govorimo o pokojnikih, kakor bi bili v vsem dovršeni značaji, ker si potem ne moremo razlagati marsikojega dogodka v njihovem življenji in jih sodimo krivo, ker jih vrstniki niso poznali. V naslednjih vrsticah

v višjih krogih prebivalstva. V Parizu ni nikdo hotel verjeti, da se je ta kandidatura pričela brez ali celo proti volji Boulangerjevi. Gotovo pa je, da je general naravnost ni preklinal. Trditi smemo, da je to prva skušnja volilne drame, ki se bo v ugodnem času predstavljala na velikem francoskem odru.

Drugi pomenljivi dogodek je novi list „La Cocarde“, ki se tiska v 400.000 izvodih in vsak dan priporoča diktaturo Boulangerjevo. Ta list imenuje ves sedanji vladni aparat gnjil in trhlen, razpoditi hoče zbornico na vse štiri vetrove, da pride general Boulanger, edini mož rodoljubja, moči in podvzetja na krmilo, izprazni posodo sovraštva nad Nemčijo in zopet združi s Francijo Alzacijo in Loreno. Sicer ni znano, je-li Boulanger v zvezi s tem listom, vendar je čudno, da general javno ne brani svojega imena proti temu programu. Ne dá pa se tajiti, da sedanji francoski gospodarji zaslužijo grajo, in da francoski nestrpljivi duh hoče razrušiti sedanje stanje, kakor je razrušil despotijo. Diktatura Boulangerjeva bo prehod na sedanjih nezdravih razmer v boljšo dobo, ko se ne bo teptalo z nogami pravo mišljenje francoskega naroda.

Francoski vojni minister je začasno vpokojil Boulangerja, ker je brez njegovega dovoljenja večkrat prišel v Pariz in nastopil kot političen general. Je-li vlada pravo storila, je drugo vprašanje. Njeni nasprotniki trdijo, da je s tem pokazala le svojo slabost!

Slava Boulangerjeva je znamenje časa, znak propalega parlamentarizma, koji generalova kaznen le še bolj osvetljuje s slabe strani.

Dunajski in peštanski listi navadno v najlepši luči kažejo francoske razmere in pod plaščem liberalizma pačijo javno mnenje o Franciji. A da niso zdrave francoske razmere, svedočijo ravno zadnji dogodki. Boulanger se ne bo tako hitro udal. Dva pota sta mu odprta. Eden je, da gre v pokoj in se kot poslanec prikaže v zbornici. Drugi je, da se pokori kazni in svoje vojaško dostojanstvo obdrži v roki kot zastavo. In ravno po tem drugem potu utegne Boulanger doseči svoj namen. Predsednik Carnot ne bo mogel dolgo zabranjevati radikalcem vladnega krmila. Prišlo bo do boja mej obema tokoma, in če zmagajo radikali, prijezdil bo Boulanger na konji in ostrim svojim mečem zabodel v srce parlamentarnega zmaja. Prijatelji njegovi pa bodo skrbeli, da mej tem časom ne utihne njegovo ime v Franciji in v ostali Evropi. Oseba Boulangerjeva bo sredstvo, s kojim se bo francoski narod otrešel sedanjega lažnjivega parlamentarizma, ki se mu je bolj pristudil nego absolutizem.

Ko je Boulanger odstopil kot vojni minister, pela je igralka Dumay pred občinstvom pariškega Alcazar d'été: „Il reviendra mon petit Ernest“. „Povrnil se bo moj mali Ernest“, pel je narod po ulicah. In to se utegne kmalu zgoditi, ker narod francoski je nagel in ne trpi vlade, ki se ne more pohvaliti z uspehi. Vzbuja se nam objektivna misel, da se bliža stoletnica francoske prekucije, in general Boulanger utegne biti znamenje velikim dogodkom.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. marca.

Notranje dežele.

Cesar je podaril 10.000 gl. na Ogerskem po povodnji ponesrečenim.

Nadvojvoda Albreht je odpotoval predvečerašnjim v spremstvu generala barona Pireta v Arko.

Dne 22. t. m. je bila napovedana seja *zagrebškega mestnega zbora*; na dnevnem redu je bila zaprisega novih odbornikov in izvolitev podžupana. Toda seja se ni mogla vršiti, ker vsled prejšnjega dogovora ni prišel nobeden vladi nasprotnih odbornikov.

Vnanje države.

Kakor hitro se bo povrnil *srbski* ministerski predsednik v Beograd, določil se bo končno prestolni govor, ki bo menda jako zanimiv in pomenljiv, ker bo obsežal natančen vspeled gledé notranje, posebno finančne politike. — Naučni minister je imenoval dve komisiji, da se bodele posvetovali o preosnovi ljudskih šol in gimnazijev.

Bolgarskega ministra Načevića prašal je dopisnik nekega dunajskega lista, kakih nazorov je vlada gledé trditve lista „Svobode“, da se bo Bolgarija proglasila neodvisno, ako bi Rusija hotela siloma postopati zoper princa. Minister mu je bajé odgovoril: „Vlada nikakor ne misli na tako proglasitev, ker bi bila to le voda na ruski mlin in bi zeló škodovala Bolgariji. Ostati moramo nasproti Evropi lojalni. Popolnoma nepotrebni članki „Svobode“ nikakor ne izražajo vladnih namer.“ — Iz Pariza brzojaví se — sicer ne ravno zanesljivim — „Nar. Listom“: Nekaj dni sém obravnava Stambulov z ruskimi posredovalci, ki obljubujejo, da bo Rusija pozabila vse minulo, ako se odstrani Koburžan. Stambulov ni neprijazen tej ideji. V bolgarski vojni kažejo se z vsakim dnem bolj Koburžanu neprijazni nazori.

V *ruski* prestolnici je izšla zadnje dni knjižica naslovom: „Pisma prijatelju. I. pismo“ brez cenzure; tudi ni znano, kdo jej je pisatelj in založnik. Vsi ministri so jo dobili po pošti in menda tudi car. Pisatelj trdi, da je vojska z Nemčijo neizogibna. Nikdo ne dvoji, da bodo storile vojne svojo dolžnost, a vprašanje je, so li vojskovodje zadosti zmožni. Narod se ne navdušuje za to vojsko, ker vé, da ne bo navstala zaradi narodnostnih, marveč le zaradi gospodarstvenih oziróv. Narod ruski ni zadovoljen z vlado in ne more biti, ker mnogo trpi pod birokratskim bičem. O osební carjevi dobri volji je vsakdo prepričan, toda popolnoma brez pomoči je oni, ki uima sredstev, da bi povedal svojemu carju golo resnico. — Redarstvo se jako trudi, da bi prišlo na sled tiskarni in založniku brošurice.

Stöckerjeva stranka v *Nemčiji* ni nič kaj zadovoljna z novim cesariem. V svoji strasti napada celó cesarja samega. Z dnem 21. t. m. se poroča iz Bruselja: „Iz Berolina je prišla bajé prošnja do naše vlade, naj zapleni vse tiskovine zoper cesarja Friderika, koje se tiskajo v Bruselji na račun neke znane nemške stranke in ki se nameravajo iz Belgije razposlati po Nemčiji. Po belgijskih postavah pa zaplemba ni dopuščena pred objavo dotičnih spisov.“ — Cesarjevo zdravje je povoljno.

Francoski boulangistiški listi trdijo, da vlada nima niti enega razloga za svoje postopanje zoper Boulangerja, izvan tega, da je prišel general večkrat v Pariz, ináče bi bil Tirard gotovo v svojem odgovoru na Cassagnacovo interpelacijo na dolgo in široko navedel vse prestopke Boulangerjeve. Vzlic temu pa bo sodila o njem vojaška komisija, koja

se sme sklicati le v slučajih „težkih prestopkov v službi, zoper disciplino ali čast“. Boulanger je sklenil, da se bo zagovarjal pred komisijo le tedaj, če ne bodo izvoljeni v ta namen njemu očitno sovražni generali. Isto takó se ne bo vmešaval v politiško življenje toliko časa, da bo proglašena razsodba zoper njega. Ko bi bila ta neugodna zanj, potem bo pa tem odločneje agitoval zoper sedanjo vlado.

Angleško Salisburyjevo ministerstvo ni več tako utrjeno, kakor se je to sploh domnevalo. Z ozirom na nezanesljivo postopanje liberalnih unioncev pri Parnellovi noveli k irski zemljiški postavi morala je vlada nekoliko odjenjati ter sprejeti Powellov predlog, ki jemlje v poštev tudi dolgove irskih najemnikov. S tem se je vsaj nekoliko zboljšal zemljiški zakon lanskega leta.

Na *Irskem* bil je sv. Patrika dan vsako leto razburjen in poln izgredov, letos pa je bil miren vsled pritiska posilnega zakona. Edini O'Brien je v birminghamski mestni hiši strastno govoril posebno zoper Johna Brighta in Chamberlaina. O slednjem je trdil, da je nekda ponudil Parnellu irsko republiko, ako mu ta pomaga s svojimi pristasi ugonobiti whigse, in posebno „zastarelega politikakimoveca“ Hartingtona.

Izvirni dopisi.

Z *Dolenjskega*, 22. marca. Cigani so prava huda nadloga za ubozega kmeta. Ciganu je tatvina, sleparska prekanjenost, zvičajna lažnjivost, hinavska potuhnenost in vsestranska malopridnost prirojena, zato gorjé samotnim seljanom, kamor se te požrešne kobilice pripodé. Vsega jim moraš dati, kar imaš, sicer bój se maščevanja. A koliko ti vzemó sami, ko ne vidiš, kedaj; kajti obilna druhal veliko potrebuje za-se in za uboga kljuseta. Dalkoplačevalec bi pač smel pričakovati državnega varstva tudi proti tej hudi nadlogi. V to svrhu naj bi vsaj slavni zbori kaj storili. C. kr. gosposke pa, ki ciganom, bodisi kovačem ali kterimkoli rokodelcem, dajejo privoljenje iskati si dela po naših deželah, naj bi vsaj dostavile zraven strogo opazko, da to veljá edino le za ciganovo osebo, a ne tudi za ogromno basazo njegovo, obstoječo iz samih trotov, ki prav s postopači spada pod isti paragraf, ki brez vsega dela postopa, pa krade, slepari in je poštenim ljudem le edino za škodo na svetu. Baš pa tudi to privoljenje (za sameca-cigana brez družine) je odveč, vsaj imamo dovolj domačih rokodelcev vsake vrste, ki so vsaj bolj pošteni in bolj zvesto spolnujejo državljske dolžnosti, nego cigani. Torej vas prosimo: rešite nas ciganov! Ako ne bodo imeli „potnega lista“, smel bo orožnik to potepinsko plažo zasačiti, in človekoljubni sodnik mogel ž njo postopati po postavah za postopače.

V tukajšnji okolici nekam se je bila pripodila ciganija te dni. Najizgovorniša deputacija kosmatinov pride napovedat, da bo čez dve uri krst, in siloma ponuja že naprej denar za krstni list: a duhovnik, ki že davno pozná ciganske ptiče, reče rezolutno: otrok je že gotovo drugod krščen bil, pa hočemo se le še prepričati, treba, da naš zdravnik potrdi, če je res dete zdaj se rodilo; in kar osupnili so cigani, eden pa reče: pojutršnjim, ne danes, ne, bomo prinesli h krstu. Pojutršnji dan je prišel, a cigani so zginili; šli so drugam, kjer se jim bo morda po-

podal bom kot bivši Levstikov znanec nekaj črtic iz njegovega življenja.

Pokojni Levstik je najbolj sovražil laž. Po duševnih zmožnostih bil je velikan, nesebičen, krepostnega življenja, neupogljivega značaja; in to poslednjo lastnost osvojil si je do skrajne meje, kar končno več ali manj zatemni druge lepe lastnosti na človeku. Levstik je bil kolerik z vsemi dobrimi in slabimi lastnostimi tega temperamenta. Ako ni njegova obveljala, popustil je vse. Veliko je namerjal, a ne dovršil. Slabosti drugih ljudi je preostro sodil; ker ni našel med ljudmi svojih uzorov, obsojal je vse brez razločka. Dostikrat sem mu rekel: Ne sedite ljudi tako ostro, ker prehuda kritika je slana, ki vse popari. A slabo sem jo nalletel s temi besedami. Navadno je bil odgovor: Vi niste nič boljši od drugih, katere zagovarjate.

Vendar njegova dostikrat huda kritika „in politice“ je največ njemu škodovala, v slovstvenih stvarih pa je mnogo koristila in plodonosno vplivala na slovensko literarno gibanje. Ko je divjal nesrečni boj mej „starimi“ in „mladimi“ Slovenci, vzel je Levstik bič v roke in je „mlade“ dobro oklestil.

Levstik je posebno grajal isto svetovno boleš, ki se je vtepala v slovensko pesništvo. Rezko je

grajal „svetobolne“ pisatelje, rekoč: „No, temu človeku pač ni treba tožiti, ker v svojem življenji ni nikdar nič bridkega izkusil“. Ko je prišel z Dunaja v Ljubljano, govorili so: „Levstik je lev, ki je na Dunaji grivo zgubil“. Resnično pa je, da se je zmordil, mnogo izkusil in spoznal, da z glavo ne more prodreti zidú. Ker ni hotel nikogar nadlegovati, izprevidel je, da mora človek skrbeti za svoje časno življenje, za obstanek. To je tudi vzrok, da se ni javno mešal v politiko.

Levstik ni bil le najboljši poznavalec slovanske književnosti, marveč je tudi nemško bržkone bolje poznal nego marsikateri nemški pisatelj. V pogovorih ž njim teklo so ure kakor minute. Znano mu je bilo zemljepisje, zgodovina in modroslovje. Posebno rad mi je razlagal knjigo Cezarjevo „De bello gallico“ in pravil, koliko se je iz nje naučil, kar se tiče narodnosti prebivalcev v deželi, koja je Rimljan nazival Galijo in Germanijo. Rekel mi je, da hoče stvar dognati do konca; naj svet spozná, kako malo kritična je zgodovina istih časov. Trdil je namreč, da so pred Kelti in Germani po vsi Evropi stanovali Litvanci. Njihovi sledovi so v krajnih imenih gorá in rók. Korenine tega jezika je iskal v slovanskih jezikih in trdil, da „latavski jezik“ ni

prazna beseda. Koliko je dovršil tega dela, ni mi znano; morda je kaj v njegovi zapuščini.

Ko je šel m. l. Levstik sv. Rešnjega Telesa dan za katoliško zastavo, vse ga je gledalo in se čudilo. Norčevali so se nekateri, da je Levstik „klečepalazec“. Da, bil je „klečepalazec“, a v najlepšem pomenu besede. Dal je čast Onemu, komur edino smo dolžni hvalo in čast. Tako „klečepalazetje“ ni sramota za človeka, marveč čast. In to je Levstik spoznal. Iskal je resnico in našel jo je. Bil je usmiljen, in našel je usmiljenje. Ko sva se zadnjič skupaj sprehajala, govorila sva mnogo o previdnosti božji. Najini nazori o svetu so se vjemali.

Od Levstika so se nekateri pisatelji navadili udrihati po nasprotnikih, češ, da nimajo sposobnosti itd. Naj bi se tudi od njega naučili, kako se nesebično dela, krepostno živi in krščanski umrje. Resnico je ljubil, iskal jo in našel, ko je bil še v službi in opravljal svoje stanovske dolžnosti. Kar pa je izpoznal kot resnico, kazal je tudi v življenji ne gledé na to, kaj porekó drugi. Mladina slovenska, ki po pravici čislaš pokojnega Levstika, ki se je vedno trudil in boril za resnico, posnemaj vrlega moža.

M. Močnik.

srečilo, oiganiti kakega duhovnika za krst in krsten list, kojega bodo potem rabili v svoje ciganske namene, i morda celo v dokazovanje domovinske pravice. Kaj? Ali ne bi bilo prav, da bi se vpeljal za cigane poseben „status animarum“, kakor ga imajo duhovni pastirji za svoje farane? Ta „status“ naj bi imele politične gosposke, v njem naj je popisane eigan, od kod je, ob čem se živi, starost itd. Vsak premen v ciganski družini moral bi se dotičnim gosposkam pod strogo kaznijo sprotno in točno naznanjati. To vse seveda le, če se ciganom državljanske pravice priznajo; a če se jim pa ne priznajo, potem proč z njimi. Tudi v Ameriki ne potrebujejo postopačev.

Iz Gradca, 21. marca. Danes je stal tu pred deželnim sodiščem bivši 43letni pekovski pomočnik, ki je bil vsega skupaj že dvaindvajset let v hudi ječi. Večkrat je sedel po nekaj mesecev zaradi tatvin, dvakrat pa po veliko let zaradi ropa. Ko je šel prvokrat ropat, zaslužil si je s tem osem let hude ječe, katere je tudi brez pomiloščenja prestal. Komaj je bil tri dni zunaj, napadel je pri Libochu starčka, kateremu je s silo denar pobral. Takoj so ga zopet imeli celih 11 let v Karlovi, katere je minolega septembra „doslužil“. Dne 27. decembra ukradel je srebrno uro, 20 gld. vredno, kar mu je danes osemnajst mesecev hude ječe s trdim ležiščem na štirinajst dni prineslo. Po prestani kazni pojde pa mož v prisilnico, ker noče med ljudmi živeti kakor se spodobi. Rodom je Nemec.

Dnevne novice.

(Naša cesarica Elizabeta) bavi se ravnokar v Londonu pod imenom grofinje Hohenemske s svojo hčerjo nadvojvodinjo Valerijo. Predstavila se jima je vsa višja angleška dvorna gospoda. V nedeljo zjutraj šli ste obe k sv. maši v rimsko-katoliško kapelo v Tarm-street. Kakor se poroča, napravila je presvetla cesarica ta izlet na željo svoje hčere, nadvojvodinje Valerije, ki je želela priti na Angleško. Namenili ste se napraviti več izletov na razne kraje angleške države v teku štirih do petih tednov. Kedar se povrne kraljica Viktorija iz Florence, bodele obe pri njej nekaj dni ostali v gradu Vindzor. *Nas pravi, da ne bomo!*

(Cesaričinja Štefanija) prepeljuje se po Adriji. Dne 22. t. m. izkrcala se je že ob 7. uri zjutraj v Malem Lošinju, kjer so se ji predstavile oblasti, turisti pa so ji poklonili krasen šopek. Na to si je cesaričinja ogledala mesto in jeden del Velikega Lušinja. V obeh mestih pozdravljali so jo navdušeno. Okoli 10. ure odpeljala se je na otok Rab. Vremena ni imela posebno prijetnega, ker vedno dežuje.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Peticije za versko-narodno šolo državnemu zboru v smislu vodstva so nadalje poslale podružnice: V Bolcu na Goriškem, v Vuhredu na Štajerskem, v Metliki, v Bledu, Šent-Jakobsko-trnovska v Ljubljani, v Smledniku, v Poljanah nad Loko, vse na Kranjskem, Beljak z okolico na Koroškem, Sv. Ivan pri Trstu. — Vodstveno opravništvo nas prosi objaviti: Če bi katero slavnih podružničnih načelnikov vsled pomete ali preselitve dotičnega gospoda prvomestnika ne bilo prejelo peticijskih in drugih vodstvenih tiskovin, naj se blagohotno zglaši, da se mu dopošljejo. — Na vprašanje: ali smejo poleg načelnikstva tudi drugi družbeniki podpisati peticijo, pojasnimo, da se to lahko stori morda z dostavkom: Tej peticiji se pridružijo podpisani društveniki. Tako je storilo že nekaj podružnic. — Do sedaj dospele peticije so že poslale na Dunaj.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Žužemberk in okolico) priredi besedo dne 12. aprila t. l. na korist ubogi šolski mladini tukajšnji in podružnični blagajnici v prostorih predstojnika krajnega šolskega sveta gosp. Franja Florjančiča v Žužemberku. Spored: 1. Nedved, „Zvezna“, moški zbor. — 2. Nagovor. — 3. a) J. Ipavice, „Pod lipo“, mešan zbor in b) „Dramilo mojim rojakom“, mešan zbor. — 4. Iz „Slavčka“, „majnikova pesem“, pojó učenci in učenke s spremljevanjem glasovirja. — 5. Krek, „Nate podobie otroci!“, deklamacija. — 6. Nedved, „Domovina“, moški zbor. — 7. Iz „Slavčka“, „Plevica“, pojó učenke. — 8. H. Sattner, „Na planine“, mešan zbor. — 9. Valjavec, „Najlepši nasmehljaj“, deklamuje učenka. — 10. Iz „Slavčka“, „Kranjska dežela“, pojó učenci in učenke.

— 11. Hajdrih, „Jadransko morje“, moški zbor. — 12. Gledališka predstava: „Čarovnik“, igra v dveh dejanjih. Spisala B. Kosova. — Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina za posamezne osebe 30 kr. Šolska mladež je vstopnine prosta. Predplače se hvaležno vsprejmo. Odbor podružnice.

(Predavanje g. prof. Levca o Franu Levstiku) bo jutri ob 11. uri popoldne v dvorani ljubljanske čitalnice, na kar opozorimo vse narodne kroge. Vstopnice po 60 kr. za sedeže in po 30 kr. za parter se dobivajo v čitalnični trafiki.

(Le imejte ga!) Kranjski nemški „Landes-Lehrerverein“ je prinesel v svojem glasilu „Laib. Schulzeitung“ št. 5 z Dolenjskega bojni oklic na vse učitelje kranjske, podpisan od nekega „Fortschritts-Slovene“. Naj bo že ta spis skovan v tovarni nemškega „Landes-Lehrervereina“ samega, ali naprednega Slovenca, bodisi, da se ž njim zopet pred svetom ponaša ali da služi kot mamilo slabotnim, označi najbolje duha omenjenega društva na Kranjskem. Da pa tudi naši čitatelji, katerim ni pri rokah glasilo nemškega učiteljskega društva, zvedó omenjeni bojni oklic kot „unicum“ domišljive drznosti, podamo jim ga v nastopnem: „Bratje! na noge v obrambo naših šolskih postav! Sovražniki svobode, napredka in omike so se zadnje dni meseca januarija približali s svojimi prednjimi stražami in so boj pričeli. (Kako bojno!) Zakaj so oznanovaleci sloge in ljubezni toliko nespametni razpor provzročili? (O, miroljubne golobice!) Zakaj ne privoščijo miroljubnim narodom v ljubi Avstriji omike v šoli, katera hrepeni po duševnem in gmotnem napredku? (Kaj ne, kakor sedanja skušnja občnega propadanja kaže?) „Mi hočemo“, pravijo le-ti, „sonadzorstvo nad celo šolo, (res bi bilo potrebno, da bi vsak svoje nezrelosti ne prodajal), hočemo zopet šolski voditelji biti. (Ponosno ime, pa ni nikjer rečeno, da bi to ravno duhovniki morali biti. Gospodje učitelji morajo zopet „mežnarska“ dela opravljati!“ (Gospodje, nikjer to ne stoji, tudi bi malo s takimi pomagano bilo, ko bi prav na ime svoje gospe lahko cerkveniki bili, kakor g. Š., krčmar v Č.) „Mi smo gospodje, pred nami se mora“ itd. (Kaj hočete s tem reči?) Na dalje: „Ako ljudsko šolo v pest dobimo, bomo kmalu v svojo oblast dobili tudi srednje in visoke šole.“ (Gospodje, kaj ni ta strah zrastel na židovskem polji, akoravno bi tudi tem učilnicam versko-nravno vzgoja ne bila na škodo.) „Zlati časi srednjega veka se bodo zopet povrnil.“ (Prazno besedičenje) Kdor ima ušesa, naj posluša! Na noge tedaj, vi bratje, v obrambo naše pozicije! Združeni z učitelji drugih dežel hočemo tudi mi učitelji i kranjski brez razločka narodnosti (kako zvito!) sovražnim naporom z besedo in dejanjem nasprotno delovati. Prizadevati si hočemo naši avstrijski domovini vzgojevati omikane, vestne in značajne državljane. (Da bi le to tudi res bilo!) Mi hočemo novodobne pridobitve ohraniti: mi hočemo napredek, ne nazadka. (Zgolj židovska fraza.) Trditev, da nova šola razkristijanuje, odbacnemo odločno kot ostudno obrekovanje. (Gospodje! le počasi, malo krog sebe se oglejte, če vas med drugim tudi to vaše glasilo malodane v vsaki številki tega ne obtoži, pač pa ne vedé svoje nazore v tej številki tudi med dopisi iz okolice kočevske priznate, za kakošno vero „mišmaš“ vi gorite.) Vsi učitelji kranjski so izprašani ne le iz posvetnih predmetov, ampak tudi iz verouka (ali ni to zgolj oholost?), torej so v vsakem oziru svoji nalogi kos (ali tisti tudi, ki imajo spričevala, v katerih je verouk za telovadbo?), med učenci ne le znanje, ampak tudi verska čutila, pravnost in zakonito rednost vzbujevati in razširjevati. (Kaj pa pri tistih, ki so ta plašč že zdavnej vrgli od sebe, četudi si za časa sile še izposojujejo raztrganega, da svojo vernost skrivajo pod njim?) — Kdor torej proti novi šoli deluje in je vnet za znani šolski načrt, tak je sovražnik učiteljem, napredku, sovražnik ljudstva in avstrijske države. (Grozna novodobna domišljija!) Zapomnite si torej vsi, ki imate še količkaj ljubezni do domovine, te-le besede: Vsako ljudstvo, katero se zavrže samo sebe in ne obupa na svoji bodočnosti, mora z vso vstrajnostjo oklepiti se novodobnih šolskih naredeb. (Nezmisel!) Brez temeljite šolske omike se nikjer kaj prida doseči ne more pri tolikih zahtevah, kakoršne stavi sedanji čas vsakemu človeku, tudi kmetovalcu. (Da, gospodje! Poslednje je resnica, le tega se nikari ne domišljajte, da bi omika po vaših nazorih ljudstvo osrečila.) To bi bil vreden sodrug kranjskega „Landes-Lehrervereina“, naj bode že to „Fortschritts-Slovene“ ali ne. Le imejte ga! Omenjenemu društvu na tej pridobitvi

le častitamo in radi verujemo, kar norčevaje rabi kot géslo v 5. številki svojega glasila po iznajdbi gosp. Dežmana v ljubljanski kazini dne 21. t. m.: „Vera peša“. Pri mnogih gospodih od kranjskega „Landes-Lehrervereina“ vera katoliška nič več ne peša, ker že zdavnej stojé dejanski zunaj sv. cerkve, dasi še morajo vzgojevati katoliških starišev otroke, pač pa jim je vera v svojo nezmotljivost, kakor vse kaže, silno vzrastla. S takimi se naš narod nikdar ne bo sprijaznil.

(„Angeljčka, otrokom učitelja in prijatelja“) izšel je ravnokar 4. zvezek. Več o priliki.

(Zgradba fabrike za saliter v Kamniku.) V četrtek dne 5. aprila 1888 bode se vršila v pisarni c. kr. vojaškega inženirskega ravnateljstva v Trstu (Via di Mercato vecchio števil. 3, II. nadstropje) ob desetih popoldne pismena ponudbena obravnava za zgradbo fabrike za solitar v Kamniku. Pogoji in ponudbeni obrazci se dobivajo pri vojaškem inženirskem ravnateljstvu v Trstu v navadnih uradnih urah, a razpis je na ogled tudi v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani. Res čudno, da se pogoji in ponudbeni obrazci morejo dobiti le v Trstu, a ne tudi v Ljubljani, kamor imajo tukajšnji podjetniki mnogo bliže.

(Vabilo) k Gerbičevemu koncertu v nedeljo dne 25. marca 1888 v čitalniški dvorani. Koncert se vrši s prijaznim sodelovanjem gospić Bogumile Šumanove in Lujize Danešev, gg. Ohma pl. Janušowskega in Wagnerja, ter mešanega zbora čitalniškega, pomnoženega z ženskim zborom šole „Glasbene Matice“. Vsopred: 1. A. Foerster: „Domovina“; poje mešani zbor. 2. Ponchielli: Dvospev iz opere „Gioconda“; pojeti gospá M. Gerbičeva in gdč. L. Daneševa. 3. R. Schumann: Fantazija v C-duru I. del; igra na glasoviru gdč. B. Šumanova. 4. Meyerbeer: Romanca iz opere „Hugenoti“; poje g. Gerbić. 5. Vieuxtemps: „Reverie“ za gosli s spremljevanjem na glasoviru; igrata gg. Wagner in pl. Janušowsky. 6. Rossini: „La regata veneziana“, dvospev; pojeti gospá M. Gerbičeva in gdč. Lujiza Daneševa. 7. Gerbić: „Bučelar“; poje mešani zbor. — Sedeži prve vrste 70 kr., druge 60 kr., tretje 50 kr. — Vstopnina 40 kr. — Dijaški biljet 30 kr. — Sedeži se dobivajo pri čitalničnem kustosu (trafika) in na dan koncerta zvečer pri kasi. Kasa se odpre zvečer ob sedmi, začetek ob pol osmi uri. — Pristop k koncertu je vsakemu dovoljen.

(Kranjska hranilnica) je v zadnji seji dovolila povodom 40letnice vladanja presvetlega cesarja 20.000 gld. za zgradbo otroške bolnice. Nemškemu „Schulvereinu“ je dovolila 5000 gld., raznim zavodom in društvom navadne podpore.

(V novomeški čitalnici) bo jutri ob 4. in 8. uri zvečer predstava Kristusovega trpljenja in smrti v živih podobah.

(Deželni odbor kranjski) je dovolil 200 gld. podpore revnim prebivalcem na barji, ki so poškodovani po povodnji.

(Iz Novega mesta) se nam poroča: Včeraj zjutraj so našli vdovo sodnijskega služabnika Prokla in 5 otrok mrtve v stanovanji. Preiskava je dokazala, da so se zadušili.

Telegrami.

Dunaj, 24. marca, Rumunski kralj in kraljica sta odpotovala. Cesar ju je spremil do kolodvora. Pri slovesu je poljubil kraljici roko, večkrat srčno objel in poljubil kralja.

Pariz, 24. marca. V dvorani Favie so zborovali nasprotniki Boulangerju, navzočih 2500. Mnogo hrupa, klici „živel Boulanger“ in „pogin mu“. Zborovalci so potrdili dnevni red, ožigosali so Boulangerjevo početje in proglasili Pyata kandidatom v Marselji.

Sofija, 23. marca. Princesinja Klemenje ob 10. uri odpotovala skozi Piroto v Francijo. Princ Ferdinand jo je spremil na kolodvor, ministri do meje.

Clermont-Ferrand, 23. marca. Boulanger odpotoval v Pariz. Na kolodvoru do 5000 ljudi, ki so klicali: „Živel Boulanger!“

Umrli so:

21. marca. Fran Lavrič, čevljarjev sin, 7 let, Vegove ulice št. 12, davica.

22. marca. Anton Tomažič, mlapec, 33 let, Merosodne ulice št. 1, Variola. — Anton Fernel, kovinostrožec, 22 let, Valvazorjev trg št. 1, jetika. — Rozalija Troha, uradnikova žena, 69 let, pred Prulami št. 27, pljučni edem. — Helena Kircher, delavka, 63 let, Vegove ulice 12, Emphysem. — Marija Škoda, delavčeva hči, 1¹/₄ let, Konjušne ulice 1, Meningitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	728.8	1.2	sr. vzh.	sneg, dež	6.50
23. u. pop.	729.9	4.4	sl. jvzh.	dež	dež
9. u. zveč.	729.8	2.8	sl. svzh.	oblačno	sneg

Dopoludne sneg, oblačno in deževno. Srednja temperatura 2.7°C, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

24. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 35 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16% "	79 " 05 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	92 " — "
Akcije avstr.-ogerske banke	856 " — "

Gospodom šolskim predstojnikom
in učiteljem priporoča

Andr. Druškovič-a

trgovina z železnino in orodjem
mestni trg 10.,

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja
za sadjerejo in obdelovanje sadnih
dreves, in sicer: drevesno sterguljo,
škarje za gosenice, ročno lopatico,
drevesno žago, sadni trgač, drevesne
škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče,
cepilni nož, vrtnarski nož in drevesno
ščetko; orodja so vsa na **lepo po-**
pleskani leseni plošči urejena, po
prav nizki ceni. (1)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,
Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih
predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilni-
čarske oprave

po najnižjih cenah. (25)

☛ Cenilniki gratis in franko. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot
znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so **oljnat** barve
v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Semena.

Velikansko peso, nemško (lu-
cerno) in domačo deteljo, mnogo
vrst trave, kašeljski kaps,
ribniški fižol itd.

(1) priporoča po nizki ceni

FRAN PERDAN,

v Ljubljani.

☛ Poštne naročila proti povzetju. ☛

Gospodu **G. PICCOLI-JU**, lekarju „pri Angelu“
v Ljubljani.

Moj sin je trpel skozi
dve leti vsled gastralgije,
slabega prebavanja in želo-
dnega krča, da ga je ta
bolezen vsega shujšala in
skoro uničila. Pri njem po-
kušal sem vsa sredstva, ki
nam jih naša veda zadaje in
tudi nisem pozabil najraz-
ličnejših rudninskih vod.
Toda zboljšek bil je le za
malo trenutkov. Slednjič si
domislil, poslužiti se Vaše
zelo pohvaljene esence za
želodec, in vspeh je bil tako
nagel in sijajen, da je moj
sin porabil samo 6 ste-
klenic popolnoma ozdravil.

Pri takem vspehu morem Vašo esenco le najgorkeje
priporočati vsem trpečim vsled slabe prebave, zlate
žile itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje
hvalečnosti kot v resnici zaslužno pohvalo tudi razglasite.

V Trstu 1887.

(1)
Dr. Leon Levi.

Umetne

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem ameriškem
načinu brez vsakih bolečin ter opravlja
plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradekega mostu, I. nadstropje.

KOVČEGI IN TORBICE

(Koffer & Taschen)

vseh vrst in velikosti, jako lično in trdno
izdelani, zelo po ceni za civilne in vo-
jaške osebe. Trgovcem en gros po naj-
nižjih tovarniških cenah. Poprave se
prevzemajo jako ceno ter izvršujejo naročila
najočnejše.

Na pismena vprašanja z dežele odgovarja
se nemudoma.

Za obilna naročila priporoča se odličnim
spoštovanjem (5)

ANTON KOŠIR,

Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 24.

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanju teka,
slabosti želodca, smrdljivi sapi iz ust,
napetji, kislem riganju, koliki, pre-
hlajenju želodca, gorečici, kamenu,
preobilnem sluzu, gnjusu in bruhanju,
glavobolu (ako ima svoj izvir v želo-
deci), želodnem krču, zaprtju, pre-
obloženju želodca z jedili ali pijanci,
boleznih vsled glist, boleznih na vra-
nici in jetrah, ter zlati žili. — Cena
steklenici z navodom o rabi 35 kr.,
dvojni steklenici 60 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar **Karol Brady,**
Kremžir [na Moravskem].

Marijacejske kapljice za želodec niso tajno sredstvo.
Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi,
koji je pridejan vsaki steklenici.

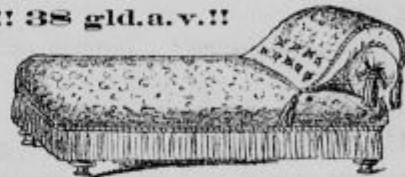
Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo
ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka
steklenica v rdeč papir, na kojem je zgorajšnja varst-
vena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še pove-
dano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici,
da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: Ljubljana: lek. Gab. Piccolli,
lek. Jos. Svoboda. — Postojina: lek. Fr. Baecareich,
— Škofjaloka: lek. Karol Fabiani. — Radovljica: lek.
Aleks. Koblek. — Rudolfovo: lek. Dominik Rizzoli, lek.
Bergmann. — Kamnik: lek. J. Močnik. — Crnomelj:
lek. J. Blažek. (10)

OTOMANE,

!! 38 gld. a. v. !!

(glej podobu) naj-
bolj praktično,
elegantno, moder-
no in priljubljeno
tapecirano pohiš-
tveno orodje, pre-
oblečeno z moder-
nim in močnim
blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz
blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in
solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,
(pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa
v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem
najeoneje. — Modroce na peresih (Federmadraten) 10 gl.
in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne
preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na za-
htevanje.

TEKOČE ZLATO

za pozlačenje, posrebranje in po-
pravo okvirov pri slikah in zrealih,
lesnih, kovinskih, steklenih, por-
celanskih in drugih predmetov.

TEKOČE SREBRO

Krasno in stalno. Način rabe
za vsakega jako priprost. Cena jedni
steklenici s čopičem 1 gld., šest steklenic
5 gld. proti gotovini ali poštnemu po-
vzetju pri

L. Feith-u ml. v Brnu.
(Moravska.) (5)

Za čas stavbe

priporoča

Andrej Druškovič-a

trgovina z železnino, Mestni trg št. 10,

v velikem izboru in prav po nizki ceni okova za okna
in vrata, storje za štokodoranje, drat in cveke, samo-
kolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine
za oboke, priznana najboljši kamniški Portland- in Ro-
man-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak,
kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in
njih posamezna dela.

Pri stavbah,

kjer ni blizo vode neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo,
s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem
mestu dobivati vodo; ravno tako tudi se dobivajo vsi deli za skopane
vodnjake, železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene
cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo: (1)

vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene
brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampo itd.

☛ Tudi se dobiva zmirom sveži dovski mavec (Lengensfeder Gyps) za
gnojenje polja.